

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Generelt om lovforslagets indhold

I dette lovforslag er samlet de ændringer i lovgivningen, der er en følge af lovforslaget om at nedlægge Hovedstadsrådet. Dog er der udarbejdet et særskilt lovforslag om hovedstadsrådets kollektive persontrafik, idet der på dette område ikke alene er tale om ændringer i allerede gældende love.

De fleste af forslagene til ændringer i lovgivningen kan karakteriseres som konsekvensændringer, bestående i enten at Hovedstadsrådets opgaver bortfalder, eller – mere hyppigt – at rådets opgaver overføres til hovedstadsrådets amtskommuner samt Københavns og Frederiksberg Kommuner.

På visse områder, især inden for den lovgivning, der henhører under Miljøministeriet, vil en nedlæggelse af Hovedstadsrådet imidlertid bevirke, at der må gennemføres visse særordninger for Københavns og Frederiksberg Kommuner. Dette er en følge af, at de to kommuner ikke er under en amtskommune og derfor udøver funktioner som både primær- og sekundærkommune.

Endelig vil nedlæggelsen af Hovedstadsrådet medføre, at der på nogle områder må sikres en koordination af planlægningen inden for hovedstadsområdet. Det gælder særlig med hensyn til region- og kommuneplanlægningen, men også for så vidt angår varmesforsyningsplanlægningen vil der være behov for en koordination.

Lovforslagets indhold vedrørende Miljøministeriets område

På Miljøministeriets område betyder nedlæggelsen af Hovedstadsrådet, at regionplanlægningen, en række sektorplanlægningsopgaver og en række administrative opgaver overføres til områdets fem sekundærkommuner. Herved bliver opgavefordelingen mellem primærkommuner og amtskommuner parallel med fordelingen i det øvrige land. Der er dog behov for særordninger i Københavns og Frederiksberg Kommuner, der står uden for den amtskommunale inddeling.

Hovedstadsområdet udgør i realiteten et sammenhængende bysamfund. Derfor foreslås det, at det i lands- og regionplanloven pålægges regionplanmyndighederne i hovedstadsområdet løbende at forhandle indbyrdes og at udveksle oplysninger om regionplanlægningen.

Københavns og Frederiksberg Kommuner særlige status som både primærkommuner og amtskommuner nødvendiggør, som nævnt, en opgavevaretagelse på planlægnings- og miljøområdet, der er forskellig fra det øvrige land:

De to kommuners regionplaner skal således fremover være en del af kommuneplanen og i alt væsentligt tilvejebringes efter bestemmelserne i kommuneplanloven. De regionale dele af denne særlige kommuneplan skal tiltrædes af miljøministeren i lighed med, at ministeren godkender regionplaner for landet i øvrigt. De to kommuners sektorplanlægning bliver endvidere anderledes i form og indhold end i resten af landet.

Miljøministeren kan udstede landsplandirektiver for så vidt angår arealanvendelsen eller fastsætte bindende forudsætninger for sektorplanlægningen, hvis særinteresser blokerer for hensynet til en hensigtsmæssig varettagelse af områdets samlede interesser, eller hvis det i øvrigt efter en statslig synsvinkel er hensigtsmæssigt.

De to kommuner får desuden beføjelser efter miljøbeskyttelsesloven (godkendelse/tilsyn) i forhold til egne virksomheder m.v. Dette indebærer på den ene side et brud med miljøbeskyttelseslovens principper om opgavefordeling. På den anden side fastholdes princippet om kommunestyre på miljøområdet. Eventuelle habilitetsproblemer i denne sammenhæng kan indgå i Miljøstyrelsens klagebehandling i de tilfælde, hvor en konkret afgørelse kan påklages.

Hovedstadsrådets regionplan 1989 bortfalder formelt med en ophævelse af Hovedstadsrådet. Det er derfor hensigten ved anvendelse af § 4 i lands- og regionplanloven ved et landsplandirektiv med virkning fra 1. januar 1990 at tillægge de godkendte regionplanretningslinjer retsvirkninger, der skal være gældende, indtil de afløses af godkendte planer udar-